



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Authorum Aliquot Testimonia, Qui Sulpici Severi Meminerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

AUTHORUM
ALIQVOT TESTIMONIA,

QUI
SULPICII SEVERI
MEMINERUNT.

Hieron. in Comment. Ezech. 36.

ET nuper Severus noster in Dialogo cui Gallo nomen im-
posuit.

Paulinus Epist. i. ad Sulp. Severum :

Tu, frater dilectissime, ad Dominum miraculo majore con-
versus es, quia etate florentior, laudibus abundantior, oneri-
bus patrimonii levior, substantia facultatum non egentior & in
ipso adhuc mundi teatro, id est, fori celebritate diversans, &
facundi nominis palmam tenens, repentino impetu discussisti ser-
vile peccati jugum, & lethalia carnis & sanguinis vincula ru-
pisti. Neque te divitiæ de matrimonio familiae consularis ad-
gesta : neque post conjugium peccandi licentia & caelebs juven-
tus ab angusto salutis introitu & arduo itinere virtutis in mollem
illam & spaciosam multorum viam revocare potuerunt. **ITEM:**
Christum secutus nec minoris domesticis opibus ingenii facultatis
laudem ab hominibus non accipiens, & inanis gloriae sublimiter ne-
gligens, piscatorum prædicationes Tullianis omnibus & tuis litte-
ris prætulisti.

Idem Epistola v. ad eundem :

Neque sat habeas occasionibus cunctis revisere, nisi & pueros
tuos mittas : nec solum de famulis, sed & de filiis sanctis, quo-
rum benedicta in Domino prole lataris, eligas tabellarios, quo-
rum oculis nos videas & ore contingas, speciosi nobis pedes illorum
tanquam euangelizantium bona. Nunciant enim nobis & afferunt
ea quæ ad pacem sunt de te, cum præferunt opera Domini, quæ
aut operaris in verbo Dei, aut scribis in spiritu verbi.

** 4

Idem

Idem Epistola eadem:

Te vero victa lege membrorum & exteriore corrupto puram conspersionem parare & sine fermento azymum Christo confici, eloquia tua tam facunda quam casta testantur. Neque enim tibi donatum fuisset enarrare Martinum, nisi dignum os tuum sacris laudibus mundo corde fecisses. Benedictus igitur tu DOMINO, qui tanti sacerdotis & manifestissimi confessoris historiam tam digno sermone, quam justo affectu percensuisti: beatus & ille pro meritis, qui dignum fide & vita sua meruit historicum, qui & ad divinam gloriam suis meritis, & ad humanam memoriam tuis litteris consecratur:

Gennadius in Catalogo virorum illustrium:

Severus Presbyter, cognomento Sulpicius, Aquitanica Provincia, vir genere & litteris nobilis, & paupertatis atque humilitatis amore conspicuus: charus etiam sanctorum virorum Martini Turonensis Episcopi, & Paulini Nolanus, scripsit non contemnenda opuscula. Nam Epistolas ad amorem Dei & contemptum mundi exhortatorias scripsit sorori suae multas, quae & nota sunt. Scripsit & ad supradictum Nolanum duas, & ad alios alias. Sed quia in aliquibus etiam familiaris necessitas inserta est, non digeruntur. Composuit & Chronica. Scripsit & ad multorum profectum vitam B. Martini Monachi & Episcopi signis & prodigiis & virtutibus illustris viri, & Collationem Posthumiani & Galli, se mediante & iudice, de conversatione Monachorum Orientalium & ipsius Martini, habitam in specie dialogi, duabus incisionibus comprehendit: in quarum priore refert suo tempore apud Alexandrinam Synodum Episcoporum decretum, Originem & cautius à sapientibus pro bono legendum, & à minus capacibus pro malo repudiandum. Hic in senectute sua à Pelagianis deceptus, & agnoscens loquacitatis culpam, silentium usque ad mortem tenuit, ut peccatum, quod loquendo contraxerat, tacendo penitus emendaret.

Gui-

Guibertus Abbas Gemblacensis:

Sulpicius Severus, ut patet ex gestis, quæ in Monasterio Majori positus legi, recepto intra cæli secreta B. Martino, cellam patris per quinquennium, hereditate videl. paterna obtinuit, quem, quamvis admodum renitentem, Bituricensis clerus inde extrahens, Archiepiscopum sibi sublimavit. Quod autem à Pelagianis seductus in aliquo à regula orthodoxæ fidei exorbitaverit, nusquam omnino, nisi in solo Gennadio legi, qui nescio utrum hoc alicubi & ipse legerit, an ex sola fama, quæ facta infectaque loquitur, didicerit. Illud tamen fideliter credo, hunc ejus errorem gloriam sanctitatis ejus non obscurasse; cum autor idem, qui refert, deceptum testetur & correctum.

Ex Epistola ccv. S. Augustini de laudibus S. Hieronymi:

Quod ut iterum clarius veritatis lumen pateat, pluribus testibus, quam uno, censui quid supradictus noster Severus, vir doctrina & sapientia pollens cum tribus aliis in ipso die & hora obitus Hieronymi in Turonensi civitate viderit, meæ addere visioni: de quo mihi quidem solummodo ipsemet pridie ad me veniens fuit testis.

Gregorius Turonensis:

Hunc Severum citat Historiarum libro primo, capite septimo.

Victor Gifelinus Medicus Brugensis:

Collegit vitam hujus Sulpicii, quam Plantinus vulgavit, in qua facram hanc historiam, vel si Chronicon appellare quis malit, his verbis commendat:

Quo opusculo, non sane magno, aliud an ullo unquam seculo Reipubl. Christianæ utilius ac præstabilius editum sit, iis, quorum illud est judicium, judicandum relinquo. De elegantia vero præstare ausim & affirmare me posse confido, nulli idem omnium scriptorum Ecclesiasticorum quicquam concedere; alia vero omnia, quæ in eodem genere versantur, tanto intervallo omnimodis superare, ut ne sint quidem ad hoc comparanda. Magnum est quod

dico & fortasse plurimis incredibile. Sed ejusmodi tamen, quod non tam dicenti mihi, quam testificanti pro me veritati creditum iri confidam, si quibus opera pretium erit Orosum, Florum, Eutropium, aliosque epitomatum autores cum hoc nostro omnibus partibus contendere. Eam vero palmam sola, ut mihi videtur, C. Sallustii, rerum Romanarum auctoris florentissimi, imitatione consecutus est. In quo cum multa virtutis locum obtinere videret, quæ tamen sub imitationem vix caderent, abruptum dico sermonis genus, quod audientem lectorem transvolat, nec, dum repetatur, expectat: sive, ut loquitur Seneca, amputat sententias, & verba, ante expectatum cadentia; eas virtutes, utpote Sallustio suas, integras reliquit: à verbis item antiquis ex Catonis, ut volebat Augustus, Originibus excerptis, consulto se abstinuit. At concinnam illam brevitatem, lectissimis ac significantibus verbis temperatam, suo instituto cum primis accommodam, tanta arte expressit, ut propemodum quis dicat non imitatum eum, sed æmulatum. Neque enim satis habuit eodem, quo ille, modo orationem ducere, secare, circumscribere, colligare, ac denique à re una ad aliam transire; nisi & principiis iisdem libros suos ordiretur, ita tamen, ut quæ ille, teste Fabio, nihil voluit ad historiam pertinere, hic paullo propius ad rem accommodarit. Quæ omnia in sacra saltem historia præclare elucere, vel primo oculorum injectu facile quivis animadvertit. Confecta est enim, ut dixi, in primo ætatis flore, cum flagrans eloquentiæ studium severa Turonensis contubernii disciplina nondum restinxisset. Ejus operis semel tantum meminit Paullinus Epist. IX. qua, rogatus si quas de regnorum sive annorum non congruente calculo hiantis historiæ causas observasset; se respondet eadem de re Rufinum consuluisse, & si quid opis attulerit, facturum certiozem.

Sigonius Comment. in librum primum
Hist. Sacræ:

B. Severus Sulpicius, Bituricensis Episcopus, homo ut sanctus sic disertus imprimis & eruditus.

Idem:

Hortor omnes qui se aut sacris aut profanis studiis dediderunt
adoles-

adolescentes, ut Severum hunc eo animo legant, ut plurimum se non tam in prudentia, quam in religionis & innocentia studio profecturos esse confidant. addo etiam Latina eloquentia, quam ille tanta industria coluit, ut Sallustianam dictionem nobis magna ex parte expresserit.

Scaliger in Prolegomenis ad libros de
emend. temporum:

Sulpicium Severum nemo haecenus Aquitanum fuisse dubitavit: sed patria ignoratur, cum tamen ipse Nitiobrigem sese manifesto prodat, cum Servationem Tungrorum, Phœbadium autem suum Episcopum fuisse scribit. Phœbadius autem erat Nitiobrigum Episcopus. Iste Sulpitius Ecclesiasticorum purissimus scriptor, post transitum Martini, recepit sese Elusionem, quo tempore ad eum scribebat Paulinus.

Idem paulo post:

Mei Nitiobriges pro Sulpicio Supplicium dicunt, quomodo & Bituriges suum illum vocant, quem eundem cum hoc faciunt perperam, cum inter transitum Martini, cujus noster Sulpitius discipulus fuit, & ordinationem Sulpicii Episcopi Bituricensis sub Guntchramno rege, intercedant plus minus anni centum nonaginta.

VITA